

ת"פ 21655/04/19 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 21655-04-19 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' פלוני (עציר)

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
החלטה

כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
פלוני

1. ענייננו בכתב אישום המייחס לנאשם, צעיר יליד שנת 1997, עבירות של חבלה חמורה, תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לשוטר ותקיפת עובד ציבור, לפי סעיפים 333, 273, 380, 275 ולפי סעיף 382א (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 בהתאמה.

2. במסגרת הליך המעצר הופנה הנאשם לפסיכיאטר המחוזי לצורך מתן חוות דעת בדבר כשירותו לעמוד לדין ואחריותו הפלילית בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו. בהתאם לחוה"ד שניתנה ביום 28.4.19, הנאשם סובל ממחלת נפש במובן המשפטי ובעת ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, היה במצב פסיכוכי פועל ולא היה אחראי למעשיו. כן נקבע כי הנאשם לא כשיר לעמוד לדין ולפי מצבו הנפשי זקוק הוא לאשפוז במחלקה פסיכיאטרית.

3. ב"כ הנאשם לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה והוסכם, לאור חוה"ד הפסיכיאטרית על הפסקת ההליכים נגד הנאשם. כן הוסכם על מתן צו לאשפוזו של הנאשם. עם זאת חלוקים הצדדים בדבר תקופת האשפוז, ובעוד שהמאשימה עתרה למתן צו לתקופה המקסימלית לפי החוק, ביקש הסניגור כי זו תהיה לתקופה קצרה יותר, תוך שהוא טוען, בזיקה לעבירה של חבלה חמורה, שהינו החמורה מבין העבירות המיוחסות לנאשם, כי החבלה שנגרמה לקורבן הינה חבלה קלה יחסית.

4. ובכן, לאור הוראות החוק הרלוונטיות, עליהן נעמוד להלן, "אין עוד חולק כי תקופת האשפוז הכפוי חופפת את תקופת המאסר המרבית, לעבירה שיוחסה לנאשם" (ע"פ 3083/17 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 14.8.18)

5. לעניין מתן צו האשפוז - קובע סעיף 15ד(1) (1) לחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991 כי בית המשפט יורה בצו על תקופת האשפוז או הטיפול המרפאתי המירבי לפי הוראות פסקאות (2 ו-3). באשר לתקופת האשפוז המירבית, תוקן לאחרונה החוק בתיקון מס' 9 (ס"ח תשע"ו מס' 2559 מיום 28.6.16 בעמוד 947) ונקבע כי תקופת האשפוז המרבית היא תקופת המאסר הקבועה לעבירה.

סעיף 15 (ד1) (2) לחוק מורה כי:

"תקופת האשפוז או הטיפול המרבית תהיה תקופת המאסר המרבית; לעניין זה, תקופת המאסר המרבית" -
(א) תקופת המאסר הקבועה בחוק לעבירה כאמור בסעיף קטן (א1) או (ב), לפי העניין, ואם הועמד הנאשם לדין לפני בית משפט שלום לפי סעיף 51(א)(1)(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 - שבע שנים;
(ב)"

סעיף 15 (ד1) (א2) לחוק מסמך את בית המשפט במקרים חריגים לקבוע תקופת אשפוז מרבית קצרה יותר מתקופת המאסר המרבית, וזאת בתנאי שמעשה העבירה בוצע בנסיבות מקילות במיוחד, ומטעמים מיוחדים שירשמו:

"על אף האמור בפסקה (2)(א) ו-(ב), שוכנע בית המשפט כי מעשה העבירה בוצע בנסיבות מקילות במיוחד, רשאי הוא, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות בצו כי תקופת האשפוז או הטיפול המרבית תהיה קצרה מתקופת המאסר המרבית;"

6. כפי שנקבע ע"י ביהמ"ש העליון "תכליתו העיקרית של התיקון היא למנוע מצב של חוסר ודאות לגבי משך תקופת האשפוז, בנסיבות שבהן אין לבית המשפט כל בסיס עובדתי, רפואי או אחר, כדי לקבוע מהי תקופת האשפוז הנדרשת לחולה הנפש, שכן אין לדעת מראש אימתי הוא יחדל להיות מסוכן לעצמו ולזולתו. המטרה הנוספת היא למנוע התדיינויות מיותרות לעניין התקופה המרבית, ולהימנע מקיום הליך של מעין "טיעונים לעונש", שאינו ממין העניין" (עמ' 18 לפסה"ד בע"פ 3083/17 שצוטט לעיל).

7. בכל מקרה, יש לזכור כי, תקופת האשפוז עליה מורה ביהמ"ש אינה מלמדת בהכרח על התקופה בה יוחזק הנאשם בביה"ח. תקופת האשפוז תלויה, במידה רבה, במצבו הרפואי-נפשי של המאושפז, כך שאין הכרח כי הוא יימצא באשפוז כפוי לתקופה המירבית שנקבעה בתיקון מס' 9. ודוק, זוהי התקפה המקסימלית של האשפוז וברי כי עם חלוף זמן, מחויבת הוועדה לשקול את השיקולים הקבועים בחוק ולהביא לסיום האשפוז בתקופה קצרה יותר, במקרים המתאימים לכך, וככל שמצבו הנפשי של הנאשם לא יצדיק האשפוז, מתחייב שחרורו לפי סעיף 28 (ב1) לחוק טיפולי בחולי נפש. הוראות אלה מרככות, במידה משמעותית, את ההוראה הקטגורית המופיעה בתיקון.

8. בנסיבות המקרה כאן, לא מצאתי כי מעשה העבירה בוצע בנסיבות מקלות במיוחד ואין כל הצדקה, חרף טיעוניו של הסניגור, להורות על תקופת אשפוז קצרה מתקופת המאסר המרבית הקבועה בצידה של העבירה החמורה בכתב האישום, לאמור עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, אשר עונש המאסר המרבי הקבוע בצידה הינו לתקופה של שבע שנים.

9. לאור המקובץ, ובהתאם לסמכותי לפי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 **אני מורה על הפסקת ההליכים הפליליים נגד הנאשם**; מכוח סמכותי בסעיפים 15 (א) ו-15 (ד) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א - 1991, **אני מורה על אשפוזו של הנאשם לתקופה המרבית שהינה שבע שנים**. עם זאת, בידי הועדה הפסיכיאטרית הסמכות להביא להפסקת הצו אף טרם סיום התקופה, כאמור בסעיף 28 לחוק.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים ולפסיכיאטר המחוזי, אשר יקבע את מקום אשפוזו של הנאשם.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 02 מאי 2019, בהעדר הצדדים.